

مقاله دریافتی از رفقای چپ افغانستان:

ادامه کشتار با مجوز دادگاه بین المللی کیفری

صدور ننگین ترین حکمی که می شد تصور کرد

این که محکمه به ختم جنگ و انفاذ آتش بس حکم صادر نمی نماید به علاوه آن که در واقع فرود آوردن سر تعظیم مقابل اراده جنگ طلبانه نتانیاهو و حامیانش که خواستار ادامه کشتار اند می باشد در عمل توهین و اهانت به ده ها و صد ها میلیون انسان دیگری است که در طی بیش از ۱۰۰ روز در جاده ها بدون در نظر داشت اوضاع جوی شهر و دیار شان خواستار توقف جنگ و انفاذ آتش بوده اند.

با شناختی که این قلم از بیدادگاه هائی چون "دادگاه بین المللی کیفری مخصوص نسل کشی" و بقیه همتراز هایش چون "دادگاه بین المللی جنایات جنگی" دارم و می دانم که سیستم امپریالیزم در کل آن نهاد ها را به وجود آورده تا زمانی که نیاز به فریب خلقهای جهان احساس نماید و بخواهد جنایاتش را روپوش قانونی دهد از آنها بهره جسته، پشه دشمنانش را با بزرگنمایی کوه نشان داده، فیل خود و دوستانش را کتمان می نماید؛ از همان آغاز یعنی زمانی که افریقای جنوبی چشم و چراغ و نور چشم سیستم امپریالیزم یعنی "اسرائیل" را متهم به نسل کشی نمود و خواستش را به این بیدادگاه ارجاع کرد، از طریق همین رسانه با صراحت ابراز نمودیم که این درخواست و تقاضا با ذکر دلایلی چند، هیچ گاهی از جانب "بیدادگاه" پذیرفته نخواهد شد از همین رو هیچگونه انتظاری هم از آن نداشتیم.

از همین رو زمانی که روز گذشته حکم این بیدادگاه را خواندم، علی رغم آن که حسدم درست ثابت شده بود قلباً ناراحت شدم باز هم نمی خواستم چیزی در مورد بنگارم مگر زمانی که از دیروز بدین سو مجیزگوئی ها، ستایش ها و ثنا گفتن های راست و چپ نما ها را خواندم، متوجه شدم که نباید به امپریالیزم و رسانه های وابسته به آن که این چنین به چشم مردم خاک زده، دادن مجوز کشتار مردم بی پناه فلسطین را به خورد از خود بیخبران پیروزی جا بزنند مجال داد تا به نیات شوم شان نایل آیند بناءً تصمیم گرفتیم علی رغم برخی مشکلات، درک خودم را از قضیه تقدیم خوانندگان پورتال نمایم باشد در بین تمام هیاهوی تبلیغاتی به نفع این بیدادگاه وابسته به امپریالیزم، حد اقل ادای دینی نموده باشم:

درخواست افریقای جنوبی:

برای جمع کردن بحث و درک مطلب، نخست می بینیم که افریقای جنوبی چه می خواست:

- ۱- نخستین خواست افریقای جنوبی و تعدادی از کشور های دیگر، قطع فوری جنگ و انفاذ یک آتش بس بود؛
- ۲- دومین خواست افریقای جنوبی عملیات خونبار حاکمیت صهیونیستی اسرائیل را به مثابه نسل کشی محکوم نمودن بود.

از آن جایی که موفقیت و عدم موفقیت در یک درخواست اصولاً وابسته و منوط است به میزان پذیرش آن خواست و تقاضا، در اینجا می بینیم آنچه را رسانه ها به مثابه پیروزی افریقای جنوبی و کلیت دنیای جنوب علیه حاکمیت و برتری دنیای شمال تبلیغ می دارند، نه تنها پیروزی نیست بلکه گذشته از یک شکست افتضاح آمیز، قانونیت بخشیدن به جنایات

و کشتار بیرحمانه فلسطینی ها توسط اسرائیل نیز می باشد. به منظور اثبات ادعایم نخست فیصله ها را در اینجا خدمت تان تقدیم نموده صمیمانه از همه تان تقاضا دارم به جای آن که فریب تبلیغات رسانه ها وابسته را بخورید، خود به دقت آن را مطالعه نمائید.

«- اسرائیل باید تمام تمهیدات را برای جلوگیری از هر اقدامی که می تواند نسل کشی تلقی شود به کار گیرد، از جمله کشتن اعضای یک گروه، ایجاد صدمه بدنی، شرایط طراحی شده با هدف نابودی یک گروه، جلوگیری از تولد - اسرائیل باید اطمینان حاصل کند که ارتش این کشور هیچ اقدام نسل کشی را مرتکب نمی شود - اسرائیل باید هرگونه اظهار نظر عمومی که می تواند تحریک به ارتکاب نسل کشی در غزه تلقی شود را متوقف کند و به مجازات برساند

- اسرائیل باید اقداماتی را برای تضمین دسترسی بشردوستانه اتخاذ کند
- اسرائیل باید از تخریب مدارکی که می تواند در پرونده نسل کشی استفاده شود جلوگیری کند
- اسرائیل باید ظرف یک ماه پس از صدور این دستور گزارشی را به دادگاه ارائه کند
دادگاه همچنین نسبت به سرنوشت گروگان هائی که در دست حماس هستند ابراز نگرانی کرد و خواستار آزادی فوری آنها شد.»

اینهم برداشت من از احکام صادره. جای بسا مسرت خواهد بود هرگاه قلم به دستانی برداشتیم را غلط ثابت نمایند:
۱- بیدادگاه زمانی که دستور به ختم بمباران و توقف جنگ و انفاذ آتش بس نمی دهد، عملاً به اسرائیل مجوز صادر می نماید که می تواند در آنجا بمبارد نماید، آدم بکشد، خانه ها و هستی مردم بی پناه فلسطین را نابود نموده به آتش بکشد، فقط باید متوجه باشد که عملکردش به سمت نسل کشی کشانده نشود. این دستور بیدادگاه بین المللی کیفری لاهه نخستین امری را که در همان لحظه در ذهنم تداعی نمود، شرایطی بود که بین مسلمانان برای حیوان قربانی در نظر گرفته می شود. در آنجا هم مروت!! انسانی به قصاب حکم می نماید، که قبل از کشیدن تیغ برگردن حیوان قابل ذبح، چشمهایش را سرمه، مقداری آب و قند نیز به قربانی بدهد تا حین کشتن و بریدن سر حیوان، انسانی!! و اسلامی!! برخورد و مروت و مهربانی دینی را ادا نموده باشد. این یعنی اسرائیل به بمباردمان غزه و کشتار باشندگان آن ادامه دهد، مگر متوجه باشد که نسل کشی ننماید یعنی همه را قتل عام نکند با زنده گذاشتن چند تن، درب هر نوع ادعائی را علیه خودش از همین اکنون ببندد؛

۲- در توصیه دوم الی چهارم، بیدادگاه از اسرائیل می خواهد - دستور نمی دهد- که متوجه باشد تا من بعد تبلیغاتی که از آن بوی نسل کشی می آید از جانب مقاماتش صورت نگیرد یعنی نه وزیرایش فلسطینی ها را "حیوانات انسان نما" بگوید، نه رئیس جمهورش تمام باشندگان غزه را گناهکار اعلام نماید و نه هم شخص نتانیاهاو بیش از این از پاکسازی کامل غزه و کوچاندن مردمش چیزی بگوید همزمان به ارتش خودش بگوید که کشتن را حق دارد مگر نباید سرمه چشم و دادن آب به قربانی را فراموش کند؛

۳- در توصیه پنجم بیدادگاه فراموش می کند که نباید به بقال کمفروشی را یاد داد و به نقال دور انداختن سند نقلش را. از همین رو از آنها می خواهد نباید مدارکی را که جرم آنها را در محکمه ثابت بتواند از بین ببرند. با خواندن چنین توصیه و مشوره ای، انسان باید از اینهمه ذکاوت و یا هم دنانت قضات انگشت حیرت به دندان گیرد. چه از قاتل می خواهد وقتی مرتکب قتل شدی لطفاً مدارک جرم را کاملاً از بین ببر تا کسی نتواند بر با استناد به آن مدارک در دسری برایتان ایجاد نماید؛ چه می توان گفت به جز بارک الله به این هوش و ذکاوت؛

۴- در توصیه های ششم و هفتم هر دو طرف جنگ یعنی هم اسرائیل و هم حماس با لحن حقوقی محکمه مواجه می شوند. منتها با این تفاوت که از اسرائیل می خواهد بعد از یک ماه گزارش کامل عملکردش را به محکمه ارائه کند یعنی بگوید که چه تعداد از انسانهای بیگناه فلسطین را کشته و چه تعداد از خانه ها، اماکن، بیمارستانها، مساجد و بقیه عمارات همگانی را ویران نموده و آیا حین انجام این اعمال، باز هم به قربانی آب خورانده است و یا خیر؟ اما در نقطه مقابل به حماس دستور می دهد که باید "فوراً گروگانها" را رها سازد- زیر کلمه فوراً چند خط درشت بکشید. این بدان معناست که اگر حماس گروگانها را رها ننماید، بازوی نظامی محکمه یعنی ناتو حاضر خواهد شد حکم محکمه را تطبیق نماید.

و اما برگردیم به دومین خواست افریقای جنوبی که صدور حکم نسل کشی علیه اسرائیل صهیونیستی بود. همان طوری که در متن حکم می بینید بیدادگاه لاهه در این مورد حتا اشاره هم نمی کند، مگر به جای بیدادگاه، رسانه های وابسته به امپریالیزم از یک پروسه چندین ساله یادآوری نموده، با ترفند "بزک بزک نمیر که جلو لغمان می رسد" در واقع اذهان را برای پذیرش حکم آنهم سالها بعد از پاکسازی و نسل کشی آماده می سازند.

خواست مقاومت فلسطین در کل:

مقاومت فلسطین که می شود گفت به جز تعدادی خاین به خلق و نوکر امپریالیزم جهانی بقیه تمام خلق آن را شامل می گردد چه قبل از ۷ اکتوبر و چه بعد از آن دارای خواستهای حد اقل و حد اکثر بودند. حال هرگاه از خواست حد اکثر آنها که داشتن میهن خودشان با حق برگشتن آوارگان فلسطینی از اقاصا نقاط جهان و داشتن یک حاکمیتی که ممثل تعیین سرنوشت شان به وسیله خودشان باشد و رها شدن از محاصره ۷۵ ساله صهیونیستی به همین اشاره اکتفاء نمائیم، خواست حداقل مقاومت غزه در چند نکته خلاصه شده است:

- ۱- برچیده شدن بساط محاصره سیزده ساله؛
  - ۲- خاتمه دادن به وضعیت یک زندان سرباز به غزه؛
  - ۳- رها کردن هزاران زندانی فلسطینی که در تحت شدیدترین و غیر انسانی ترین شرایط در زندانهای اسرائیل به سر می برند؛
  - ۴- ختم کشتار و بمباردمان و قبول یک آتش بس دایمی با ضمانت نیروهای بین المللی؛
  - ۵- خروج عساکر اشغالگر اسرائیلی از غزه و مناطق وابسته به غزه؛
- خوانندگان گرامی!

شما توصیه های بیدادگاه کیفری لاهه را در بالا دارید، می توانید باز هم بدان مراجعه نمائید و ببینید که آیا اشاره ای بدانها صورت گرفته یا خیر؟ من که نیافتم شما تلاش کنید، نکند کبر سن مانع از دیدن چنان توصیه ای از طرف من شده باشد!!

خواست اسرائیل از بیدادگاه:

- ۱- وقتی اسرائیل به اجازه سردمدار جهانی امپریالیزم، امپریالیزم امریکا و شریک تمام جنایاتش انگلیس و تأئید ننگین کلیت غرب امپریالیستی دست به عملی می زند، بر مبنای حکم "حد غلام باشد که از بادار انتقاد کند"، افریقای جنوبی و کلیت کشور های جنوب هیچ حقی ندارند تا از عملکرد اسرائیل انتقاد نمایند؛

۲- جهان باید به بهانه به رسمیت شناختن حق دفاع از خود اسرائیل، چشم خود را در قبال تمام جنایاتی که اسرائیل علیه خلق فلسطین مرتکب می‌گردد، کور نماید، نه چیزی را ببیند و نه از چیزی انتقاد نماید ورنه با چماق انتی سمیتیسم زندگی اش تباه خواهد شد؛

۳- حق دارد و مصمم است تا غزه را از وجود فلسطینی‌ها "پاکسازی" نماید و دو ونیم میلیون تن باشنده آن را یا زیر بمبارانهای سنگین، تحمیل فقر، گرسنگی و بی‌دوایی از بین ببرد و یا هم وادار به ترک خانه و کاشانه‌شان نموده، طبق نقشه نتانیاهو در یک جزیره غیر مسکون در بحیره مدیترانه اسکان دهد.

خوانندگان گرامی!

بر مبنای مواد توصیه‌ها می‌شود گفت تنها کاری که بیدادگاه انجام داد، اعلام صلاحیت خودش در بررسی این موضع بود. اینجا هم باید متوجه بود که بیدادگاه این حکم را بدان منظور صادر نمود که بتواند باز هم خلقهای جهان را بفریبد. اما برای این که اسرائیل و دنیای سرمایه از بابت این حکم ناراحت نگردند و به مانند ترمپ رسماً اعضای دادگاه را به امریکا ممنوع‌الورود اعلام ننمایند، آن نقل‌های شیرین را نیز به نقال بزرگ نیز یاددهانی نمود باشد از گناهای بگذرد.

عکس‌العمل کشورها در قبال حکم:

در کل به جز چند کشور محدود که گریز بیدادگاه از صدور حکم توقف جنگ و اعلام آتش بس انتقادات آبی، شل و تلویحی نمودند، با استناد به گزارش رسانه‌های وابسته به امپریالیسم گویا تمام رهبران جنوب و شمال از این حکم داهیانة!! بیدادگاه استقبال نموده و آن را پیروزی بزرگی علیه اسرائیل اعلام داشتند.

در اینجا قبل از آن که ببینیم انگیزه این مجیزگوئی چیست نخست به نظرات امپریالیسم و توله سگش اسرائیل نگاه می‌نمائیم:

هرچند امپریالیسم امریکا تا حال علیه توصیه‌ها زبان باز ننموده مگر به یاد داریم که سخنگوی شورای امنیت ایالات متحده امریکا در همان آغاز دادخواست را حتا قبل از صدور حکم و نظر محکمه "بی‌ارزش و بدون هیچ مبنای واقعی" اعلام نموده بود، مسلماً وقتی این توصیه‌ها به شورای امنیت برده شود تا اعتبار اجرائی بیابد به تنها موردی که رأی خواهد داد همان "رهائی گروگانها" می‌باشد، در مورد بقیه از قبل معلوم است که هیچ نوع اعتبار اجرائی نخواهند داشت.

و اما موضعگیری دولت اسرائیل رسوا تر از موضعگیری امریکا بود زیرا علی‌رغم آن که نتانیاهو از اعضای کابینه و مقامات رسمی دولتش خواست تا بیش از این حرفهای افشاءکننده نگویند و هرکاری که می‌کنند با در نظر داشت توصیه‌های برادرانه بیدادگاه درخفا و بدون سرو صدا و با از بین بردن اسناد و مدارک انجام دهند، وزیر امنیت آن کشور "ایتامار بن گویر" تمام توصیه‌ها را "کوچک و غیر قابل دید" اعلام داشت.

و اما این که چرا اکثریت کشورهای جنوب جهان، این توصیه‌ها را مجیزگوئی می‌کنند، بر می‌گردد به ترس آن دولتها از مردم خودشان. تظاهرات باربار میلیونها نفر در اقصا نقاط جهان از واشنگتن گرفته تا لندن و از برلین گرفته تا سیدنی و ملبورن و رویارویی توده‌های میلیونی تمام کشورها با پولیس‌های طرفدار و حامی صهیونیسم و جنایات آن، حاکمیت‌های وابسته را وادار می‌سازد تا جهت فریب خلقهای به‌پا خاسته‌شان، شکست اقتضای آمیز و ننگین‌ترین حکم یک بیدادگاه را پیروزی تبلیغ‌دارند، این حاکمیت‌ها با در نظر داشت چنگ و دندان اتومی که امپریالیسم امریکا و انگلیس عجلتاً علیه خلق یمن در دفاع از عملکرد جنایتکارانه اسرائیل از خود نشان می‌دهند، نمی‌خواهند خیزش‌های

مردمی آنها علیه بیدادگاه و تصامیم آن، این کشور ها را آماج حملات امپریالیسم امریکا و انگلیس قرار دهد. از همین روز شکست شان را پیروزی تبلیغ می دارند:

خوانندگان گرامی!

تاریخ بعد از ختم جنگ جهانی دوم بدین سو به ما می آموزاند که تمام نهاد ها و سازمانهایی که زیر عنوان حافظ صلح جهانی و تعیین کننده معیار های قابل قبول برای همه در روابط بین کشور های جهان به وجود آمده، همه بدون استثناء ابزاری بوده اند در خدمت تحقق و حصول اهداف امپریالیستی به خصوص امپریالیسم امریکا.

یعنی قدرتهای امپریالیستی از همان آغاز تهاجم خونبار امپریالیسم امریکا بر کوریا در ۱۹۵۰-۱۹۵۳ و قتل عام میلیونها باشند کوریا و تقسیم یک کشور واحد به دو کشور تا امروز اکثر جنایات شان را زیر پوشش ملل متحد و سازمانهای برخاسته از آن انجام داده، تجاوز خونبار امپریالیسم امریکا و شرکاء بر افغانستان در سال ۲۰۰۱ و لیبیا در سال ۲۰۱۱ مشهود ترین نمونه های امروزی آن می باشد.

خوانندگان گرامی!

ما باید یاد بگیریم که از چنین نهاد هایی هیچ نوع امیدی نداشته باشیم و بر مبنای همان بیت زیبایی که از زبان سرتاج موسیقی استاد سر اهنک بارها شنیده ایم:

" فریب تربیت باغبان مخور ای گل که آب می دهد و گلاب تمنا دارد "

بدانیم که این نهاد ها اگر دیروز به لشکر ویرانگر و خونریز امپریالیسم امریکا اجازه داد تا به بهانه سرنگونی طالب و تعقیب القاعده افغانستان را به خاک و خون بکشد، روز بعدش با قبول موافقتنامه دوحه، افغانستان خونچکان را دو دسته تقدیم طالب کرد تا آنچه را امپریالیسم فرصت نیافته بود تا ویران و یا نابود کند، این از گور برخاستگان تاریخ انجام دهند.

ما باید یاد بگیریم که به حکم "حق گرفتنی است" صادق و متعهد باقی بمانیم و برای گرفتن حق خود و هم تباران طبقاتی ما در عرصه جهان از خیابانها رزم مان را شروع تا کوهپایه ها ادامه دهیم.

ما باید یاد بگیریم وقتی می خواهیم از خلق بیدفاع فلسطین دفاع کنیم از حاکمیت های ارتجاعی و نوکر امپریالیسم جهانی امیدی نداشته باشیم عکس آن خود زمین زیر پای آنها را با تظاهرات، اعتصابات و بقیه اشکال مبارزه به لرزه در آوریم، ما باید یاد بگیریم که این حاکمیت ها را چنان تحت فشار قرار دهیم که عطای نهاد های بین المللی مدافع استعمار و امپریالیسم را به لقایش بخشیده، بازوی فریب امپریالیسم را قطع نمایند.

مؤخره:

همان طوری که قبلاً در همین صفحه از موضع پورتال تذکار داده بودیم، درخواست تعقیب کیفری اسرائیل از جانب افریقای جنوبی در حقیقت گامی بود از جانب "بریکس" به منظور بی اعتبار ساختن بیدادگاه بین المللی کیفری و یا هم قربانی نمودن یک تن از جلادان امپریالیستی-صهیونیستی "نتانیا هو".

از آنجائی که طرف مقابل یعنی کلیت امپریالیسم انگلوساکسون به گواهی تاریخ خود استاد توطئه و تفتین است، با درک هدف "بریکس" قضیه را به نفع خود سازماندهی نموده ضمن آن که قادر شد از طریق قاضی های خریداری شده، دست اسرائیل را در ادامه کشتار فلسطینی ها باز بگذارد، به کمک رسانه های وابسته به امپریالیسم، چنان برای بیدادگاه گر گرفتند و تبلیغات راه انداختند، توگویی به مانند دادگاه نورنبرگ ارتش سرخ در پشت درب دادگاه ایستاده و بی عدالتی را با زور نیزه از بین خواهد برد.

آنها یعنی امپریالیستهای انگلوساکسونی بدان وسیله موفق شدند میلیونها انسانی را که در اقاصا نقاط جهان، زمین را زیر پای نوکران امپریالیسم به لرزه در آورده بودند، از خیابان به خانه ها فرستاده، شکست دادخواست را پیروزی تبلیغ دارند. یعنی حرکتی را که "بریکس" در ضدیت با آنها آغاز نموده بود، با یک توطئه رسوا علیه خلق فلسطین به کار برند. این روند و احکام صادره بیدادگاه بین المللی باردیگر ثابت ساخت که خلقها فقط می توانند با تکیه به نیروی خود حق خود را به دست آورند و نباید هیچ گاه و در هیچ محلی انتظار و امیدی به ابزار ساخت امپریالیسم داشته باشند. این درس را همیشه باید به خاطر داشته باشیم که آن ابزار به منظور منقاد ساختن خلقها به وجود آمده و به همان سان که چاقو دسته اش را نمی برد چنین ابزاری هم هیچ گاه علیه امپریالیسم گامی نخواهد گذاشت.

موسوی

۲۹ جنوری ۲۰۲۴